

[Finansministeren.]

at Rigsdagen har Ret til at ændre de Regler, der gælder for Tjenestemænd, baade med Hensyn til Lønninger og Pension, uden at Tjenestemændene kan forlange at faa noget som personligt Tillæg. Ellers var Rigsdagen bundet paa en saadan Maade, at det overhovedet var umuligt at lovgive angaaende Tjenestemænd.

Stensballe: Jeg kan ganske slutte mig til den højtærede Minister med Hensyn til hans Udtalelse om, at det var Hensigten at faa tilvejebragt et Resultat, hvorved der skete en Udligning af Forholdene, og at Nyordningen i det væsentlige skulde hvile i sig selv. Jeg er ogsaa ganske enig med den højtærede Finansminister i, at Rigsdagen maa have Ret til at ændre Pensionsreglerne — det har ogsaa givet sig Udtryk i den Tjenestemandslov, vi vedtog i Fjor. Men det forhindrer naturligvis ikke, at der kan være fremkommet Tilfælde, som kan være af mere eller mindre graverende Art, og naar Spørgsmaalet nu er rejst, vil jeg finde det naturligt, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, og at vi dér søger at faa Spørgsmaalet klarat. Jeg skal derfor tillade mig ved Behandlingens Slutning at stille Forslag herom.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Stensballe: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning:
vedtoges dette Forslag.

Man gik derefter til:

*Første Behandling af Forslag til Lov om Afvikling af Sjællands Stifts Skolelærer-
enkekasse.*

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5861).

Sagen sattes til Forhandling.

H. C. Andersen: Det af den højtærede Undervisningsminister fremsatte Lovforslag om Afvikling af Sjællands Stifts

Skolelærer-enkekasse kan paaregne Tilslutning fra vort Parti. Forslaget, saa lille og ubetydeligt det synes at være, er af Interesse derved, at det tegner et Billede fra en svunden Tid, det fører os helt tilbage til 1793. Lærernes Kaar paa den Tid var kummerlige, men der var alligevel den Gang Lærere saavel som andre, der var opmærksomme paa, at daarligst stillet blev den Lærerenke eller den Lærerfamilie, som mistede sin Forsørger. Saa kaldte man paa Fællesfølelsen, og i Kraft af den Selvhjælpvillie, som var i Folket, kaldte man ikke her for-gæves. Enkekassen blev oprettet, og det er ganske givet, at i de 140 Aar, der er gaaet siden, har Hjælpen herfra mange Gange været til Trøst for den Lærerfamilie, som tidligt mistede Forsørgeren. Nu er Forholdene anderledes, her som i andre Tilfælde har Staten afløst den enkelte, og Følgen er blevet, at Tilgangen til Lærerenkekassen nu er standset. Derfor foreslaas Kassen nu opløst, af dens Midler skal ifølge Lovforslaget 150 000 Kr. indgaa i en Fond, og dennes Midler skal komme Enker efter Lærere og Børn af Lærere til gode, alt efter Regler, der fastsættes af Undervisningsministeren efter Indstilling af Lærerenkekassens Direktion.

Man kan kun være tilfreds med, at disse Midler kommer hele Lærerstanden til gode, ogsaa Lærerenker og Børn af Lærere udenfor Sjællands Stift. Ministerens Begrundelse herfor: at Lærerne nu oftere end før forflyttes fra den ene Egn af Landet til den anden, er jo rigtig. — Vi kan altsaa give Tilslutning til Forslaget og anbefaler det til hurtig Fremme.

H. P. Johansen: Ligesom den ærede Ordfører for Partiet Venstre kan ogsaa jeg anbefale det foreliggende Lovforslag, der, som nævnt, gaar ud paa at afvikle en Pensionskasse, der for henved halvandet Hundrede Aar siden blev oprettet til Gavn for Lærerenker i Sjællands Stift. Saavel Bestyrelsen for Pensionskassen som „Danmarks Lærerforening“ som Helhed foreslaar, at der skal ske en saadan Afvikling, og naar det er Tilfældet, finder jeg det kun rimeligt, at Rigsdagen gennemfører et Lovforslag herom. Der findes jo ogsaa en naturlig Begrundelse for denne Afvikling, thi som oplyst i Bemærkningerne til Lovforslaget er saa at sige al Tilgang af nye Medlemmer til Pensionskassen standset, rimeligvis som Følge af de Pensionslove, der er gennemført i Løbet af de senere Aar. Det oplyses endvidere, at det er en frivillig